

בין השימיז

תצביע אך ורק על הרשימה מספר 4 (אל הבונדי).

בבחירות לעיריית לודז' הועמד בראש הרשימה של פועיצ (המאודים עם צ. ס.) ד"ר קרויש. תוצאות הבחירות הוכיחו כי כוחה של המפלגה הזו הוא מועט בעיר הזאת ורשימתה הספיקה לרכוש מסביבה רק 610 קולות. כלומר רבע מנדט. שורת ההניין מחייבת כי במעמד כזה תשקע המפלגה את כל מרצה בהצמקה רעיונית ולא תאחו באמצעי-עקיפין. והנה נתפרסם בחוצות לודז' כרוז החתום בידי אחד מבעלי-המונות של העיר והכרוז כתוב בנוסח השתרדני הנליצאי-אוסטרי הידוע ובאידיש מנורמנת. ובו נמצא לאסור:

שמורנו סלסר כי זה יוכל שנית מאו נספחתי על תושבי ישראל בפנה זו ועניניהם קרובים ללבי. הכל יודעים את הטובות הרבות שהשפיעתי לאוכלוסין. — בעיקר חיוב כל חבר העירייה לשנות לנגד עיניו את עיני הכלל שבעיר, אולם בראש וראשונה עליו גם לשקוד ולהגן על הנוהגים שבחוזו, די לזכור כמה טובות השפיעו לרלתי-העם היה קליין ופלוצק. כי תבינו לערכו של אדם נושלונו, כל נר-שקניאר יודעים את סני-הפנה אלנו: על עובת הבתים, על טאות האנשים המתנוללים במרתשים לחים ובעל ותנג קרות ועל אנקת העוני והמצוקה הפורצת מכל העברים, ידעתם ודיו וכו'... אנן זקוקים לאדם הקרוב לבשרנו ואשר ישקוד על כל ענינינו. — רצינו שנושיב בעירייה החדשה אדם מאנשי שלומנו והנני מבקש, שכל היהודים היושבים בשוק-גארד ימסרו לי את קולותיהם. אולם אנכי זקנתי ושוב אין אני סוכשר לסגראט זה, הנני מציע איפוא את הקנריראטורה של המוכשר והמחונן ביותר מבין ילדי, את נכדו ד"ר קרויש. נכדו ד"ר קרויש עימד בראש הרשמה מספר 16 הסנינה באומץ וכו' וכו'. נכדו, רופא העינים המפורסם, ד"ר קרויש הוא ידוע לסדו בלודז' משודקק להמלצות וכו' וכו'. אין אני יודע, בלמה זכו הבונדאים במקוב ופועיצ-צ. ס. בלודז' בשל שני הכרוזים האלה, אולם תעמולה כזו באה ללמד במשהו על עושיה, כנראה, עגום במקצת במסלכות-דנמרק...

עם הבחירות לסיים הפולני שלפני חמש שנים דומה היה, כי רוחות-ההת-בוללות נתגרשו כליל מקרב היהדות בפולין. אמנם הרשימה היהודית-לאומית שהיתה משולבת בחוף רשימת יתר המיעוטים הלאומיים היתה לקיחה בחסר רב, כי לא נצטרף אליה הפועל היהודי, אולם נצחונה נראה כתכוסה אחרונה להתבוללות המתרפסת בשטח הפוליטי, אולם עתה ידענו את הפוליטיקה של הקולוני ומעשה-האונורה, את בלוק-הבחירות העומד להתחם בין, אגודת ישראל ובין מפלגת הממשלה הפולנית, את הכינוס של הסידו בלז בהת-ורדותו של שר-המחוז הלבובי — וכל אלה מוכרים את שפתם הברורה, והנה נודמנו לדינו שתי תעודות הבאות כאילו ללמד, כי גם הפועל היהודי למפלגותיו הסוציאליסטיות מחיה קידה בלפי בעל השטריומל והשתדלן הנגרים שניהם מאז בעקבות השררה והאומדים לשוב לכבודם הראשון.

לקראת הבחירות לעירייה שנתקיימו במקוב נתנלע, כנהוג, פולמוס-דברים מדושן-גדומים בין הבלוק הלאומי-יהודי ובין אנשי הבונדי. וראה זה פלא: כל אחד השתדל לפסול את יריבו ביחסו לו... חירול הדת, ומה מנוחך לראות את הבונדי המשנם את מתניו להוכיח את הציונים על משובתם ועל עובם תורת ד' תמימה ומשיבת נפש, וכה דברי התוכחה בכרוזה של ועדת-הבחירות ליד הבונדי באוני הציונים בשערי-מקוב: מי חילל את יום הכפורים בפרה-סייה, אם לא הפועל השלישי של הבלוק הלאומי יעקב משה סקורניק, אשר אכל בשר חזיר ביום הכפורים ולא אמר די, כי אם נסע לקרסנושליץ עם כנופית-ציונים וכעצם היום ההוא ערכי סעודה בסומביז? מי כיבד בשבת את הרב קימרשמוך בפפירוכה בכואו לבקר בקלוב הציוני? הוה אומר: אותו יעקב משה סקורניק! מי כינס אספות מחאה נגד דת-ישראל ורבניה בהיות כאן הרבי הרדזיר מינאו? דוקא לא אחר כי אם סקורניק הנגד אשר צוח: מות לרבנים! — כוחה, אל תלך שלל אחרי הנוכלים האפורים הנשחנות למכביר מהיותם זקוקים לקילך ואשר ימנו לך עורף, אם הרצה באמת בכתיבה וחתימה טובה לכל השנה